

2 Απριλίου 2015

Τι να πω στην εξομολόγηση;

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Ακούω ότι πρέπει να εξομολογούμαστε. Αλλά δεν καταλαβαίνω να έχω κάνει κάποια μεγάλη αμαρτία. Τι να πω στην Εξομολόγηση;

Είναι αλήθεια ότι υπάρχουν πολλοί απλοί χριστιανοί, που κάνουν την ίδια ερώτηση. Μήπως αυτό οφείλεται στο ότι αποφεύγουν να κάνουν αυτοεξέταση και μοιάζουν με εκείνους που δεν κάνουν ιατρικές εξετάσεις και νομίζουν ότι είναι υγιείς;

Καί ξαφνικά παρουσιάζεται μια θανατηφόρα αρρώστια, κάποτε στο τελευταίο στάδιο, που η ιατρική επιστήμη αδυνατεί πιά να θεραπεύσει; Αν είχαν κάνει νωρίτερα την διάγνωση, μπορεί να θεραπεύονταν.

Επομένως η κατά καιρούς προσέλευση στον Πνευματικό- Εξομολόγο είναι από πολλές πλευρές ωφέλιμη. Γιατί είναι αδύνατον να πεί κανείς ότι δεν έχει κάνει στη ζωή του καμία αμαρτία! Η Αγία Γραφή μας το λέγει καθαρά: “Εάν είπωμεν ότι αμαρτίαν ούκ έχομεν, εαυτούς πλανώμεν και η αλήθεια ουκ έστιν εν ημίν” (Α΄ Ιωάν. α΄ 8). Δεν υπήρξε, δεν υπάρχει και ούτε θα υπάρξει άνθρωπος στη γη αναμάρτητος. Μόνον ο Θεάνθρωπος Ιησούς ήταν αναμάρτητος. Επομένως, καθένας έχει συμφέρον, για το δικό του καλό, να πηγαίνει στον Πνευματικό, να τον βοηθεί να αντιληφθεί και αμαρτίες που τυχόν δεν ήξερε και να τις εξομολογείται και αυτές.

Στην προσπάθειά μας να διαπιστώσουμε τα αμαρτήματα στα οποία είμαστε ένοχοι ενώπιον του Θεού, πολύ βοηθητικό είναι να μελετάμε τις Δέκα Εντολές (Έξοδ. κ΄1-17) καθώς και την επί του Όρους Ομιλία του Κυρίου μας, με την οποία ερμήνευσε τον Νόμο Του (Ματθ. ε΄1 έως ζ΄27). Βεβαίως, όταν καθημερινά μελετούμε την Αγία Γραφή και προσέχουμε τι από αυτά τηρούμε και τι όχι, θα ανακαλύπτουμε όλο και περισσότερα σημεία, στα οποία θα πρέπει να στρέφουμε τον πνευματικό μας αγώνα.

Ένα σημείο που χρειάζεται προσοχή είναι ότι, αμαρτία δεν είναι μόνον η παράβαση των εντολών του Θεού, αλλά και η αποφυγή καλών πράξεων, που θα μπορούσαμε να κάνουμε και- για κάποιο λόγο- αποφύγαμε να κάνουμε. “Ειδότι καλόν ποιείν και μη ποιούντι, αμαρτία αυτώ εστιν” (Ιακώβ. δ΄17).

Περιληπτικά θα μπορούσαμε να πούμε ότι προς τρεις κατευθύνσεις χρειάζεται να στρέφει ο χριστιανός το ερευνητικό του βλέμμα:

α) Στις σχέσεις του προς τον Θεόν· Τον πιστεύει ειλικρινά; Τον αγαπά όσο κανέναν άλλον; Τον υπακούει; Προσεύχεται προς Αυτόν καθημερινά; Τον επισκέπτεται

τακτικά στον ιερόν Ναόν Του, για να του εκφράσει τη λατρεία του κατά την Θεία Λειτουργία; Τηρεί τις Νηστείες που έχει ορίσει η Εκκλησία, ως έκφραση θυσίας προς τον Χριστόν, που θυσιάστηκε για τη σωτηρία του;

β) Στις σχέσεις του με τους συνανθρώπους του· τους αγαπά εμπράκτως; Τούς συγχωρεί από την καρδιά του, για ο,τι κακό του είπαν ή του έκαναν; Χαίρεται με τη χαρά τους, η τους ζηλεύει; Ενδιαφέρεται για τη σωτηρία της ψυχής τους, καθ' όσον είναι δυνατόν, ή τους κρίνει και κατακρίνει;

γ) Στις σχέσεις του με τον εαυτόν του· αγωνίζεται να διατηρεί καθαρή την ψυχή του και το σώμα του από ψυχικά και σαρκικά πάθη, πολλά από τα οποία αναφέρει ο Απ. Παύλος στην προς Ρωμαίους Επιστολή του (α' 24-32) και προς Εφεσίους (ε' 16-21); Οπλίζεται με τα όπλα του Αγίου Πνεύματος, που μας συνιστά ο Απ. Παύλος στην προς Εφεσίους Επιστολή Του (ς' 10-18); Τρέφεται πνευματικά με την μελέτη της Αγίας Γραφής καθημερινά, και με την Μετάληψη του Αγίου Σώματος και Αίματος του Χριστού μας, όσο συχνότερα μπορεί; Εάν προσέξουμε τα ανωτέρω, ας μην ανησυχούμε. Για άλλα θέματα θα μας βοηθεί ο Πνευματικός, με τον φωτισμό του Αγίου Πνεύματος, να τα επισημάνουμε, και να καθαριζόμαστε απ' όλα αυτά.

Πηγή: agioritikovima.gr